Republika Hrvatska
Općinski sud u Varaždinu
Varaždin, Trg slobode 9

Poslovni broj: P-286/2023-25

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Općinski sud u Varaždinu, OIB: 14828046348, po sutkinji toga suda Lidiji Krašek, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Martine Bunić, OIB 61711599536, iz Varaždina, Ulica hrvatskih branitelja 7, zastupana po punomoćnici Andreji Bunić, iz Varaždina, Ulica hrvatskih branitelja 11, protiv tuženika Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje, OIB 02958272670, Područna služba Varaždin, Kolodvorska 20c, radi utvrđenja diskriminacije i naknade štete, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave na ročištu dana 16. listopada 2026., u prisutnosti tužiteljice osobno i punomoćnica stranaka, te na objavi presude dana 23. studenog 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužiteljice koji glasi:

" I. Utvrđuje se da je u vremenskom razdoblju od 5. studenog 2021. do 6. prosinca 2022., tuženik Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje, OIB 02958272670, Margaretska ulica 3, 10000 Zagreb, donošenjem akta i to Rješenjem Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje, Direkcije u Zagrebu, Klasa: UP/ii-502-06/21-01/22, Urbroj: 338-01-06-05-22-09 od 10. studenog 2022., povrijedio pravo na jednako postupanje prilikom pružanja djelatnosti zdravstvenog osiguranja i zdravstvene zaštite žene koja se nalazila na korištenju komplikacija, rodiljnog i roditeljskog dopusta tužiteljice Martine Bunić, dr. med., OIB 61711599536, Ulica hrvatskih branitelja 7, Varaždin, osnovom spola i obiteljskog statusa.

II. Nalaže se tuženiku Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje, OIB 02958272670, Margaretska ulica 3, 10000 Zagreb da tužiteljici Martine Bunić, dr. med., OIB 61711599536, Ulica hrvatskih branitelja 7, Varaždin, na njezin tekući račun broj: HR2523600003234301184, otvoren kod Zagrebačke banke d.d., isplati iznos od 443,63 eura, zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama na navedeni iznos tekućim od navedenih datuma dospijeća pa do isplate, i to:

- na iznos od 3.342,54 kuna, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 06.11.2021. pa do isplate,

- na iznos od 3.342,54 kuna, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 06.12.2021. pa do isplate,
- na iznos od 3.342,54 kuna, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 06.01.2022. pa do isplate,
- na iznos od 3.342,54 kuna, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 06.02.2022. pa do isplate,
- na iznos od 3.342,54 kuna, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 06.03.2022. pa do isplate,
- na iznos od 3.342,54 kuna, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 06.04.2022. pa do isplate,
- na iznos od 3.342,54 kuna, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 06.05.2022. pa do isplate,
- na iznos od 3.342,54 kuna, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 06.06.2022. pa do isplate,
- na iznos od 3.342,54 kuna, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 06.07.2022. pa do isplate,
- na iznos od 3.342,54 kuna, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 06.08.2022. pa do isplate,
- na iznos od 3.342,54 kuna, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 06.09.2022. pa do isplate,
- na iznos od 3.342,54 kuna, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 06.10.2022. pa do isplate,
- na iznos od 3.342,54 kuna, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 06.11.2022. pa do isplate,
- na iznos od 3.342,54 kuna, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 06.12.2022. pa do isplate,
- na iznos od 443,63 eura, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 06.01.2023. pa do isplate,
- na iznos od 443,63 eura, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 06.02.2023. pa do isplate,
- na iznos od 443,63 eura, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 06.03.2023. pa do isplate,
- na iznos od 443,63 eura, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 06.04.2023. pa do isplate,
- na iznos od 443,63 eura, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 06.05.2023. pa do isplate,
- na iznos od 443,63 eura, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 06.06.2023. pa do isplate,
- na iznos od 443,63 eura, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 06.07.2023. pa do isplate,
- na iznos od 443,63 eura, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 06.08.2023. pa do isplate,
- na iznos od 443,63 eura, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 06.09.2023. pa do isplate,
- na iznos od 443,63 eura, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 06.10.2023. pa do isplate,
- na iznos od 443,63 eura, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 06.11.2023. pa do isplate,

- na iznos od 443,63 eura, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 06.12.2023. pa do isplate,
- na iznos od 443,63 eura, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 06.01.2024. pa do isplate,
- na iznos od 443,63 eura, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 06.02.2024. pa do isplate,
- na iznos od 443,63 eura, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 06.03.2024. pa do isplate,
- na iznos od 443,63 eura, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 06.04.2024. pa do isplate,
- na iznos od 443,63 eura, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 06.05.2024. pa do isplate,
- na iznos od 443,63 eura, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 06.06.2024. pa do isplate,
- na iznos od 443,63 eura, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 06.07.2024. pa do isplate,
- na iznos od 443,63 eura, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 06.08.2024. pa do isplate,
- na iznos od 443,63 eura, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 06.09.2024. pa do isplate,
- na iznos od 443,63 eura, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 06.10.2024. pa do isplate,
- na iznos od 443,63 eura, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 06.11.2024. pa do isplate,
- na iznos od 443,63 eura, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 06.12.2024. pa do isplate,
- na iznos od 443,63 eura, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 06.01.2025. pa do isplate,
- na iznos od 443,63 eura, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 06.02.2025. pa do isplate,
- na iznos od 443,63 eura, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 06.03.2025. pa do isplate,
- na iznos od 443,63 eura, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 06.04.2025. pa do isplate,
- na iznos od 443,63 eura, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 06.05.2025. pa do isplate,
- na iznos od 443,63 eura, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 06.06.2025. pa do isplate,
- na iznos od 443,63 eura, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 06.07.2025. pa do isplate,
- na iznos od 443,63 eura, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 06.08.2025. pa do isplate,
- na iznos od 443,63 eura, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 06.09.2025. pa do isplate,
- na iznos od 443,63 eura, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 06.10.2025. pa do isplate,
- na iznos od 443,63 eura, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 06.11.2025. pa do isplate,

- na iznos od 443,63 eura, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 06.12.2025. pa do isplate,
- na iznos od 443,63 eura, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 06.01.2026. pa do isplate,
- na iznos od 443,63 eura, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 06.02.2026. pa do isplate,
- na iznos od 443,63 eura, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 06.03.2026. pa do isplate,
- na iznos od 443,63 eura, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 06.04.2026. pa do isplate,
- na iznos od 443,63 eura, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 06.05.2026. pa do isplate,
- na iznos od 443,63 eura, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 06.06.2026. pa do isplate,
- na iznos od 443,63 eura, uvećan za zakonske zatezne kamate koje teku od 06.07.2026. pa do isplate,

po kamatnoj stopi koja se do 31.12.2022. određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri (3) postotna poena, od 01.01.2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri (3) postotna poena, a do 30.12.2023. po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri (3) postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, pa do isplate u roku od 15 dana,

te da nadoknadi tužiteljici prouzročene parnične troškove u roku od 15 dana, s pod prijetnjom ovrhe."

II. Svaka stranka snosi svoje troškove ovog postupka.

r i j e š i o j e

Dozvoljava se preinaka tužbenog zahtjeva kako je to naznačeno u podnesku od 7. srpnja 2026.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je podnijela sudu tužbu protiv tuženika radi utvrđenja diskriminacije i naknade štete u kojoj tužbi navodi da je Rješenjem Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje, Direkcija u Zagrebu KLASA: UP/II-502-06/21-01/211, URBROJ: 338-01-06-05-22-09 od 10. studenog 2022. odbio njezinu žalbu te potvrdio Rješenje Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje, Regionalni ured Zagreb, Područna služba Varaždin KLASA: UP/I-502-06/21-01/81, URBROJ: 338-05-02-21-2 od 9. studenog 2021., a kojim rješenjem je odbačen prijedlog tužiteljice za obnovom postupka u predmetu utvrđivanja povećanja osnovice plaće za vrijeme privremene nesposobnosti za rad

zbog komplikacija u trudnoći rodiljnog i roditeljskog dopusta te isplate zakonskih zateznih kamate. Navodi da je protiv istog rješenja već podnijela jednu žalbu dana 26. studenog 2021., a koja žalba je rješenjem tuženika odbijena te je tužiteljica protiv tog odbijajućeg rješenja podnijela upravnu tužbu po kojoj se vodio postupak kod Upravnog suda u Zagrebu (tužiteljica pogrešno navodi u tužbi Upravni sud Republike Hrvatske) pod br. Usl-541/2022 u kojem predmetu je donesena presuda br. 18 Usl-541/22-8 od 27. listopada 2022. i kojom presudom je poništeno prvotno rješenje tuženika kojim je odbijena njezina žalba protiv rješenja tuženika br. KLASA: UP/I-502-06/21-01/81, URBROJ: 338-05-02-21-2 od 9. studenog 2021. te je predmet vraćen na ponovni postupak drugostupanjskom tijelu tuženika (Direkciji). Upravo rješenjem br. KLASA: UP/II-502-06/21-01/211, URBROJ: 338-01-06-05-22-09 od 10. studenog 2022. je tuženik ponovno odbio njezinu žalbu protiv rješenja br. KLASA: UP/I-502-06/21-01/81, URBROJ: 338-05-02-21-2 od 9. studenog 2021. time da napominje da je protiv tog rješenja od 10. studenog 2022. ponovno pokrenuo upravni spor pred Upravnim sudom u Zagrebu dana 6. prosinca 2022. Napominje da u pobijanim rješenjima je tuženik odbacio njezin prijedlog za obnovom postupka u predmetu utvrđivanja povećanja osnovice plaće za privremene nesposobnosti za rad zbog komplikacije u trudnoći rodiljnog i roditeljskog dopusta te isplatu zakonske zatezne kamate navodeći da je njezin prijedlog podnesen izvan zakonom propisanih rokova budući tužiteljica navedenim svojim zahtjevom traži utvrđivanje nove osnovice za obračun naknade plaće za razdoblje privremene nesposobnosti za rad kako je naprijed navedeno počevši od 29. kolovoza 2016. do zaključno 23. studenog 2017. To iz razloga što smatra da joj je tuženik utvrdio visinu naknade plaće u premalom iznosu jer je ista utvrđena na manju plaću nego što ju je trebala dobiti isplaćenu u razdoblju od 6 mjeseci prije nastupanja privremene nesposobnosti za rad. Naime da je naknada plaće utvrđivana prema iznosima koji su joj isplaćeni od strane njezinog poslodavca Opće bolnice Varaždinu od 1. siječnja 2016. do 30. lipnja 2016. Međutim da je njezin poslodavac ju pozvao na zaključenje nagodbe koja nagodba je zaključena i potpisana dana 23. travnja 2021., a u kojoj nagodbi je poslodavac priznao da joj je u referentnom razdoblju za utvrđivanje visine naknade plaće isplaćivao nižu plaću nego što je trebao jer je za obračun plaće uzimao osnovicu koja je bila niža 6% u odnosu na osnovicu koju je trebalo obračunati. Stoga je i nastala razlika u ukupnom iznosu od 3.342,54 kn neto koju joj se OB Varaždin obvezala isplatiti u tri obroka, a najkasnije do kraja 2021. Tužiteljica navodi da joj je navedena isplaćena s danom 5. studenog 2021. Stoga smatra da je tek sa tim danom kada je i primila isplatu po nagodbi mogla zatražiti reviziju obračuna plaće za naknadu plaće za vrijeme njezine privremene nesposobnosti za rad zbog komplikacije u trudnoći, rodiljnog dopusta i roditeljskog dopusta smatrajući da je iznos koji joj je isplaćen po nagodbi sa poslodavcem trebalo uračunati u iznos plaće temeljem kojeg iznosa je utvrđena i visina naknade plaće u spornom razdoblju od 29. kolovoza 2016. do 23. studenog 2017. Smatra stoga da je tuženik neosnovano odbacio njezin prijedlog kao prijedlog koji je podnesen izvan zakonskih rokova od tri godine od dana kada joj je uopće obračunata naknada plaće tijekom 2016. jer je ona za činjenice temeljem kojih traži ponovni obračun saznala tek dana 5. studenog 2021. pa smatra da je tek od tog dana i počeo teći zastarni rok. Nadalje vezano na prednje na odbacivanje te odbijanje njezine žalbe protiv rješenja o odbacivanju i to drugi puta nakon donošenja odluke Upravnog suda tuženik nju i diskriminirao po spolu te po obiteljskom statusu. Naime da je tuženik osobama koje su također koristile porodiljni i roditeljski dopusta pa i nesposobnost za rad zbog komplikacije u trudnoći u 2021. te eventualno 2022. priznao navedenu isplatu za

obračun naknade plaće iako se ta isplata odnosila za razliku plaće iz 2016. odnosila na razliku plaće koja je nastala zbog pogrešnog obračuna plaće tijekom razdoblja od 1. prosinca 2015. do zaključno 31. prosinca 2016. Upravo zato i smatra da je diskriminirana jer se njoj nije priznalo to povećanje plaće u spornom razdoblju za obračun naknade plaće u razdoblju kada se nalazila doista na bolovanju odnosno rodiljnom odnosno roditeljskom dopustu. Obzirom na to je i podnijela ovu tužbu kojom je tražila od tuženika da joj isplati iznos koji joj je poslodavac isplatio na ime razlike plaće prema nagodbi, a to sve sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 6. studenog 2021. pa do isplate, zatim naknadu troškova te utvrđenje u odnosu na tuženika da joj je isti povrijedio pravo na jednako postupanje prilikom pružanja djelatnosti zdravstvenog osiguranja i zdravstvene zaštite žene koja se nalazila na korištenju bolovanja radi komplikacija, zatim rodiljnog i roditeljskog dopusta, a to donošenjem rješenja br. KLASA: UP/II-502-06/21-01/211, URBROJ: 338-01-06-05-22-09 od 10. studenog 2022. i to u razdoblju od 5. studenog 2021. do 6. prosinca 2022. (diskriminacija) jer je tuženik drugačije tretirao zaposlenice koje su trudne tijekom 2016. i tijekom 2022., a temeljem istih propisa. Također je tražila i naknadu troškova ovog postupka.

2. U odgovoru na tužbu tuženik se u cijelosti usprotivio tužbi i tužbenom zahtjevu tužiteljice. Prvenstveno je istaknuo prigovor promašene pasivne legitimacije. Naime da je on u spornom razdoblju tužiteljičine privremene nesposobnosti za rad zbog komplikacija u trudnoći, rodiljnog i roditeljskog dopusta isplaćivao naknadu plaće sukladno dostavljenoj ovjerenoj ispravi tužiteljičinog poslodavca o isplaćenoj plaći, a sve prema čl. 54. Zakona o obveznom zdravstvenom osiguranju i članku 24. stavku 1. i 2. Zakona o rodiljnim i roditeljskim potporama. Priznao je da je doista tužiteljica dana 29. kolovoza 2016. podnijela zahtjev za isplatu naknade plaće radi komplikacija u vezi s trudnoćom i porodom, a temeljem kojeg zahtjeva joj je utvrđena osnovica za isplatu naknade plaće u iznosu od 5,68 eura (42,79 kn) neto po satu, a unos navedenog iznosa je izvršen u sustav bez posebnog rješenja temeljem podataka dostavljenih od poslodavca tužiteljici. Ujedno navodi da je tužiteljici na njezin zahtjev od 26. listopada 2016. priznato i pravo na rodiljni dopust te naknada plaće za vrijeme korištenja rodiljnog dopusta, a temeljem osnovice za naknadu plaće utvrđene dana 27. listopada 2016. bez donošenja posebnog rješenja također unosom izračunate osnovice u sustav tuženika. Konačno navodi da je tužiteljici rješenjem tuženika od 24. svibnja 2017. bilo priznato pravo na roditeljski dopusta u razdoblju od 28. svibnja 2017. do 23. studenog 2017. kao i naknada plaće za vrijeme korištenja roditeljskog dopusta, a sama naknada je isplaćivana temeljem prethodno utvrđene osnovice za naknadu plaće. Također je priznao da je doista tužiteljica 25. listopada 2021. podnijela tuženiku zahtjev za donošenje rješenja o utvrđivanju povećanja osnovice radi komplikacija tijekom trudnoće te korištenja rodiljne i roditeljske naknade tražeći utvrđenje točnog iznosa osnovice i ujedno osporavajući iznos satnice koji je tuženiku dostavo poslodavac tužiteljice za mjesece siječanj, veljaču, ožujak, travanj, svibanj i lipanj 2016. i koja je uzeta u obzir za utvrđivanje prosjeka plaće. Tuženik navodi da je tužiteljica navedeni prijedlog podnijela izvan roka od tri godine od utvrđivanja osnovice i isplate naknade plaće te je slijedom prednjeg svojim rješenjem KLASA: UP/I-502-06/21-01/81, URBROJ: 338-05-02-21-2, od 9. studenoga 2021. njezin prijedlog i odbačen kao nepravodoban, a protiv istog rješenja je tužiteljica podnijela žalbu koja je odbijena rješenjem tuženika KLASA: UP/II-502-06/21-01/219, URBROJ: 338-01-06-05-22-03, od 26. siječnja 2022. te je potvrđeno rješenje od 9. studenog 2021. Tužiteljica je potom

protiv rješenja od 26. siječnja 2022. podnijela tužbu Upravnom sudu koji je presudom br. Usl-541/22-8 od 27. listopada 2022. poništio rješenje tuženika KLASA: UP/II-502-06/21-01/219, URBROJ: 338-01-06-05-22-03 od 26. siječnja 2022. te i donio potom novo rješenje kojim je ponovno odbio žalbu tužiteljice pod br. KLASA: UP/II-502-06/21-01/211, URBROJ: 338-01-06-05-22-09, od 10. studenoga 2022. iz razloga što prijedlog tužiteljice za obnovu postupka nije podnesen u objektivnom roku od tri godine od utvrđivanja osnovice i isplate naknade plaće tužiteljici za vrijeme privremene nesposobnosti za rad zbog komplikacija u vezi s trudnoćom i porodom, odnosno rodiljnog i roditeljskog dopusta. Slijedom navedenog je tuženik u cijelosti osporio pravnu osnovu tužbe i visinu postavljenog tužbenog zahtjeva tvrdeći da je ispravno obračunao i isplatio naknadu plaće tužiteljici za sporno razdoblje poštujući sve važeće zakonske i druge važeće propise. Tužiteljici je tijekom njezine privremene nesposobnosti za rad zbog komplikacija u vezi s trudnoćom i porodom, zatim zbog rodiljnog dopusta te roditeljskog dopusta u ukupnom trajanju od 29. kolovoza 2016. do zaključno do 23. studenog 2017. isplaćivana naknada plaće prema osnovici od 5,68 eura (42,79 kn) neto po satu, a to temeljem utvrđene osnovice za naknadu plaće. Ističe da se osnovica za naknadu plaće za vrijeme korištenja privremene nesposobnosti za rad iz naprijed navedenih razloga utvrđuje na temelju prosječnog iznosa plaće koja je osiguraniku/korisniku prava isplaćena u posljednjih 6 mjeseci prije mjeseca u kojem je nastupio slučaj na osnovi kojeg se stječe pravo na naknadu plaće. Iznos za koji tužiteljica traži da se uračuna u iznos za utvrđivanje naknade plaće nije tužiteljici isplaćen u zakonom propisanom razdoblju (6 mjeseci prije mjeseca u kojem je nastupio slučaj) već kasnije pa se stoga niti ne može uzeti u obzir za izračun naknade plaće u spornom razdoblju. Napominje da se iznos koji se uzima kao osnovica za utvrđivanje naknade plaće obračunava i isplaćuje temeljem ovjerene isprave poslodavca o isplaćenoj plaći. Stoga je tužiteljici u spornom razdoblju i bila obračunata i isplaćivana naknada plaće temeljem ovjerene potvrde poslodavca o isplaćenoj plaći koju je poslodavac bio u obvezi dostaviti tuženiku sukladno zakonskim i podzakonskim propisima, a tuženik nema nikakvih ovlaštenja mimo takve potvrde utvrđivati i isplaćivati drugačiju naknadu plaće. Slijedom navedenog i smatra da tužiteljica nije stavljena u nepovoljniji položaj sukladno odredbama Zakona o suzbijanju diskriminacije, a ujedno je i istaknuo prigovor zastare na ime isplate razlike naknade plaće budući je tužiteljica podnijela dana 17. svibnja 2023. nakon proteka petogodišnjeg zastarnog roka jer ovom tužbom traži isplatu razlike naknade plaće radi uvećanja osnovice u razdoblju od 1. prosinca 2015. do zaključno 31. prosinca 2016. Predložio je da se tužbeni zahtjev tužiteljice odbije kao neosnovan.

3. Činjenica jest da je tužiteljica podneskom od 6. srpnja 2026., a koji je predan na ročištu dana 7. srpnja 2026. specificirala tužbeni zahtjev i to isključivo u odnosu na tijek zatezne kamate na zatraženi iznos na način da je ustvari navela potraživanje za isplatu u sadašnjoj valuti Republike Hrvatske te isplatu zatezne kamate na traženi iznos računajući od 6. lipnja 2023. budući je prvotnim tužbenim zahtjevom potraživala isplatu zatezne kamate počevši od 6. studenog 2021. te zaključno s 6. svibnja 2023. sve do isplate. Iako tuženik nije prigovorio da je izvršena preinaka tužbe sud je bez obzira na to dozvolio preinaku tužbe jer je sređenim tužbenim zahtjevom zatraženo daljnje razdoblje za tijek zatezne kamate na zatraženi iznos, a čime je po mišljenju suda došlo do povećanja postojećeg zahtjeva u smislu odredbe iz čl. 191. st. 1. Zakon o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13,89/14, 70/19, 80/22 i 114/22,

155/23 i 146/25- dalje: ZPP) pa i je i dozvoljena preinaka sukladno odredbi iz čl. 190. st. 3. ZPP-a.

4. Tijekom dokaznog postupka sud je prije svega saslušao tužiteljicu u svrhu dokazivanja. Nadalje je izvršio uvid u uvid u dokumentaciju uz tužbu sa listova 11-22 spisa, u dokumentaciju uz odgovor na tužbu sa listova 32-56 spisa i u dokumentaciju sa listova 64-79 spisa.

5. Na temelju tako provedenih dokaza ocjenjujući sve zajedno i svakog posebno, a to temeljem odredbe iz čl. 8. ZPP-a sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti neosnovan.

6. Iz provedenih dokaza sud je utvrdio:

- da je tužiteljice u razdoblju od 29. kolovoza 2016. do zaključno 23. studenog 2017. bila privremeno nesposobna za rad i to od 29. kolovoza 2016. do zaključno 13. listopada 2016. zbog komplikacija u vezi s trudnoćom i porodom, od 14. listopada 2016. do 27. svibnja 2017. na rodiljnom dopustu za dijete rođeno dana 28. studenog 2016. te od 28. svibnja do 23. studenog 2017. na roditeljskom dopustu,
- da joj je u tom razdoblju isplaćivana naknada plaće prema osnovici koja je utvrđena 31. kolovoza 2016., a to temeljem ovjerene potvrde njezinog poslodavca Opće bolnice Varaždin o plaći koja joj je isplaćena u šestomjesečnom prethodnom razdoblju prije nastupanja okolnosti za privremenu nesposobnost za rad (siječanj, veljača, ožujak, travanj, svibanj i lipanj 2016.),
- da je tužiteljica zaključila sa svojim poslodavcem dana 23. travnja 2021. nagodbu kojom je utvrđeno da tužiteljica ima pravo na isplatu razlike plaće nastale radi uvećanja osnovice za obračun plaće od 6% u razdoblju od 1. prosinca 2015. do zaključno 31. prosinca 2016. u neto iznosu od 3.342,54 kn (443,63 eura) i koji iznos će joj se isplatiti u tri obroka najkasnije do kraja 2021. sukladno financijskim mogućnostima bolnice,
- da je tužiteljici navedena isplata izvršena dana 5. studenog 2021. i to u iznosu od 3.200,00 kn neto,
- da je tužiteljica dana 6. studenog 2021. podnijela tuženiku zahtjev za ponovno utvrđivanje osnovice za naknadu plaće za razdoblje od 29. kolovoza 2016. do zaključno 23. studenog 2017. obzirom iz navedene nagodbe proizlazi da joj je njezin poslodavac isplaćivao u referentnom razdoblju za obračun naknade plaće plaću po nižoj osnovici nego što je to trebao te joj je tu razliku i isplatio naknadno, a to tek 2021. prema zaključenoj nagodbi,
- da je tuženik svojim rješenjem br. KLASA: UP/I-502-06/21-01/81, URBROJ: 338-05-02-21-2, od 9. studenoga 2021. odbacio takav zahtjev tužiteljice kao nepravovremen, a potom potvrdio to rješenje svojim rješenjem br. KLASA: UP/II-502-06/21-01/219, URBROJ: 338-01-06-05-22-03 od 26. siječnja 2022.,
- da je tužiteljica protiv rješenja tuženika od 26. siječnja 2022. pokrenula upravni spor pred Upravnim sudom u Zagrebu koji je svojom presudom br. 18 Usl-541/2022 od 27. listopada 2022. poništio navedeno rješenje od 26. siječnja 2022. i vratio predmet na ponovni postupak drugostupanjskom tijelu tuženika (Direkcija u Zagrebu),

- da je drugostupanjsko tijelo tj. tuženik novim rješenjem br. KLASA: UP/II-502-06/21-01/211, URBROJ: 338-01-06-05-22-09, od 10. studenoga 2022. ponovno potvrdilo rješenje tuženika br. KLASA: UP/I-502-06/21-01/81, URBROJ: 338-05-02-21-2, od 9. studenoga 2021. i odbio žalbu tužiteljice,
- da je tužiteljica protiv rješenja tuženika br. KLASA: UP/II-502-06/21-01/211, URBROJ: 338-01-06-05-22-09, od 10. studenoga 2022. ponovno pokrenula upravni spor pred Upravnim sudom u Zagrebu,
- da je Upravni sud u Zagrebu svojom presudom br. Usl-6724/2022-11 od 23. veljače 2024. (listovi 64-72 spisa) odbio tužbeni zahtjev tužiteljice za poništenjem rješenja br. KLASA: UP/II-502-06/21-01/211, URBROJ: 338-01-06-05-22-09, od 10. studenoga 2022. kao i zahtjev tužiteljice za naknadnom troškova upravnog spora, a navedena presuda je potvrđena i presudom Visokog upravno suda Republike Hrvatske br. Usž-1303/2024-2 od 30. listopada 2024. time da je tužiteljica i odbijena sa zahtjevom za naknadu troškova žalbe.

7. Sporno je između stranaka da li je tuženik svojim rješenjima br. KLASA: UP/I-502-06/21-01/81, URBROJ: 338-05-02-21-2, od 9. studenoga 2021. i KLASA: UP/II-502-06/21-01/211, URBROJ: 338-01-06-05-22-09, od 10. studenoga 2022. diskriminirao tužiteljicu odnosno povrijedio pravo na jednako postupanje, da li je zahtjev tužiteljice za ponovni obračun osnovice za izračun naknade plaće za razdoblje od 29. kolovoza 2016. do zaključno 23. studenog 2017. podnijela pravovremeno te da li tužiteljica ima pravo na razliku naknade plaće za razdoblje od 29. kolovoza 2016. do zaključno 23. studenog 2017. i da li joj je tuženik i dužan isplatiti navedenu razliku.

8. Prije svega valja istaknuti da se tužiteljica poziva u vezi nejednakog postupanja (diskriminacije) na čl. 1. st. 1. Zakona o suzbijanju diskriminacije (Narodne novine 85/08 i 112/12-ZSD), a koji propisuje da se navedenim zakonom osigurava zaštita i promicanje jednakosti kao najviše vrednote ustavnog poretka Republike Hrvatske, stvaraju se pretpostavke za ostvarivanje jednake mogućnosti i uređuje zaštita od diskriminacije na osnovi rase ili etničke pripadnosti ili boje kože, spola, jezika, vjere, političkog ili drugog uvjerenja, nacionalnog ili socijalnog podrijetla, imovnog stanja, članstava u sindikatu, obrazovanja, društvenog položaja, bračnog ili obiteljskog statusa, dobi, zdravstvenog stanja, invaliditeta, genetskog naslijeđa, rodnog identiteta, izražavanja ili spolne orijentacije, dok je odredbom iz čl. 1. st. 2. ZSD propisano da se diskriminacijom smatra stavljanje u nepovoljniji položaj bilo koje osobe po osnovi iz prethodno citiranog stavka istog čl. predmetnog zakona kao i osobe povezane s njom rodbinskim ili drugim vezama. Nadalje je sud utvrdio da je tužiteljica u razdoblju od 29. kolovoza 2016. do zaključno 23. studenog 2017. bila nesposobna za rad, a zbog razloga komplikacija u trudnoći, rodiljni dopust i roditeljski dopust te joj je i u tom razdoblju isplaćivana naknada plaće, a to sukladno čl. 54. Zakona o obveznom zdravstvenom osiguranju (Narodne novine 80/213, 137/13 i 98/19-dalje ZOZO) i članku 24. stavku 1. i 2. Zakona o rodiljnim i roditeljskim potporama (Narodne novine 85/08, 110/08, 34/11, 54/13 i 152/14-dalje ZRRP). Prema čl. 54. ZOZO naknada plaće se određuje od osnovice za naknadu koju čini prosječni iznos plaće koja je osiguraniku isplaćena u posljednjih 6 mjeseci prije mjeseca u kojem je nastupio slučaju na osnovu kojeg se stječe pravo na naknadu plaće neovisno o tome na čiji se teret isplaćuje, dok je čl. 24. ZRRP propisan postotak naknade plaće koji se isplaćuje u razdoblju rodiljnog odnosno roditeljskog dopusta. Također čl. 73. Pravilnika o

uvjetima i načinu ostvarivanja prava iz obveznog zdravstvenog osiguranja (Narodne novine 49/14, 51/14, 11/15, 17/15, 123/16, 129/17, 9/21 i 9/22-dalje Pravilnik) propisuje da osnovicu za utvrđivanje naknade plaće čini prosječni iznos redovne mjesečne plaće koja je osiguraniku isplaćena u posljednjih šest mjeseci prije mjeseca u kojem je nastupio slučaj na osnovu kojeg se stječe pravo na naknadu plaće. Pod prosječnim iznosom redovne mjesečne plaće podrazumijeva se iznos dobiven na način da se zbroj isplaćenih redovnih plaća podijeli sa brojem sati rada za koje je isplaćena. Dakle tužiteljici je utvrđena osnovica naknade plaće temeljem naprijed navedenih propisa, a to temeljem ovjerene potvrde o isplati plaće koju je tuženiku dostavio njezin poslodavac Opća bolnica Varaždin. Radi se dakle o plaćama koje su isplaćene u relevantnom periodu prije nastupa okolnosti za koji se stječe pravo na isplatu naknade plaće. Stoga je tužiteljici i utvrđena naknada plaće prema visini plaća koje su joj isplaćene za period od siječnja do zaključno lipnja 2016. time da su plaće isplaćivane u jednom mjesecu za protekli mjesec što znači da je plaća za lipanj isplaćena u mjesecu srpnju 2016. dok je tužiteljica stekla pravo na isplatu naknadu plaće počevši od 29. kolovoza 2016., kako je to već naprijed naznačeno.

9. Iz provedenih dokaza te iskaza tužiteljice sud je utvrdio da je tužiteljica tek u travnju 2021. kada je potpisala nagodbu sa svojim poslodavcem saznala da joj je poslodavac u relevantnom razdoblju 2016. ustvari isplaćivao pogrešnu plaću i to nižu zbog osnovice koja joj je isplaćivana u nižem iznosu nego što je trebala tada biti isplaćena obzirom je poslodavac za obračun plaće koristio nižu osnovicu za 6% u odnosu na onu koju je trebao koristiti, a kako to proizlazi i iz same nagodbe koju je tužiteljica zaključila sa svojim poslodavcem dana 23. travnja 2021. i dodatka nagodbe od 8. listopada 2021. (listovi 20-21 spisa). Međutim bitno je da je tuženik za obračun naknade plaće koristio upravo plaću koja je bila tužiteljici isplaćena u šestomjesečnom periodu prije nastupa okolnosti za koju se utvrđuje naknada plaće, a iz svih naprijed citiranih propisa o isplaćivanju naknade plaće proizlazi da je za obračun naknade plaće bitna upravo isplaćena plaća u tom relevantnom periodu tj. 6 mjeseci prije nastupa okolnosti za koju se isplaćuje naknada plaće. Iz spornog rješenja tuženika od 10. studenog 2022. (listovi 11-19 spisa i 45-53 spisa) je i vidljivo te je i utvrđeno da tuženik ne donosi posebna rješenja kojim bi se utvrđivala visina odnosno osnovica naknade plaće nego samo dostavljene podatke od poslodavca ubacuje u sustav i ti podaci se potom koriste za obračun naknade plaće te se i naknada plaće isplaćuje korisnicima u mjesečnim iznosima za protekli mjesec. Dakle tužiteljici je prva naknada plaće isplaćena za mjesec kolovoz 2016., a posljednja za mjesec studeni 2017. te je tužiteljica bila upoznata sa visinom naknade plaće, a bez da joj je za prvi obračun naknade plaće dostavljeno bilo kakvo rješenje. S tim da iz provedenih dokaza proizlazi da tužiteljica nije u tom trenutku osporavala visinu utvrđene naknade plaće već je ponovno utvrđivanje visine naknade plaće zatražila tek dana 5. listopada 2021. kako to proizlazi iz rješenja tuženika br. KLASA: UP/I-502-06/21-01/81, URBROJ: 338-05-02-21-2, od 9. studenoga 2021. (listovi 34-36 spisa). Također treba imati u vidu i činjenicu da tuženik donosi svoje odluke i odlučuje temeljem odredbi Zakona o upravnom postupku (Narodne novine 47/09, 110/21-dalje ZUP), a što znači da se svi zahtjevi kojima se traži ostvarenje nekog prava trebaju podnositi sukladno odredbama tog zakona. Iz provedenih dokaza jasno je da je tužiteljica svojim zahtjevom od 5. listopada 2021. ustvari zatražila reobračun osnovice za naknadu plaće odnosno obnovu postupka kojim je utvrđena naknada plaće, a koja joj je bila isplaćivana u razdoblju od 29. kolovoza 2016. Prema odredbi iz čl. 123. ZUP proizlazi da se obnova

postupka u kojem je doneseno rješenje protiv kojeg se ne može izjaviti žalba može pokrenuti na zahtjev stranke ili po službenoj dužnosti u roku od 3 godine od dana dostave rješenja stranci ako se sazna za nove činjenice ili stekne mogućnost da se upotrijebe novi dokazi koji bi, sami ili u vezi s već izvedenim i upotrijebljenim dokazima, mogli dovesti do drukčijeg rješenja da su te činjenice, odnosno dokazi bili izneseni, odnosno upotrijebljeni u prijašnjem postupku, ako je rješenje povoljno za stranku doneseno na temelju neistinitih navoda stranke kojima je službena osoba dovedena u zabludu, ako je rješenje donijela osoba koja nije bila ovlaštena za njegovo donošenje ili osoba koja je morala biti izuzeta, ako kolegijalno tijelo koje je donijelo rješenje nije rješavalo u propisanom sastavu ili ako za rješenje nije glasovala propisana većina, ako osobi koja je trebala sudjelovati u svojstvu stranke nije bila dana mogućnost sudjelovanja u postupku, ako stranku nije zastupao zakonski zastupnik, ako osobi koja je sudjelovala u postupku nije bila dana mogućnost da se služi svojim jezikom ili pismom. Nadalje odredbom iz čl. 123. st. 2. ZUP propisuje da se obnova postupka u kojem je doneseno rješenje protiv kojeg se ne može izjaviti žalba može se pokrenuti na zahtjev stranke ili po službenoj dužnosti bez vremenskog ograničenja ako je rješenje doneseno na temelju lažne isprave ili lažnog iskaza svjedoka ili vještaka ili je posljedica kakvog kaznenog djela, ako se rješenje temelji na presudi donesenoj u sudskom postupku, a ta je presuda pravomoćno ukinuta, ako se rješenje temelji na prethodnom pitanju, a nadležni sud ili javnopravno tijelo o tom je pitanju kasnije odlučilo u bitnim točkama drukčije, a stranka prema odredbi iz čl. 123. st. 3. ZUP može tražiti obnovu postupka u roku od 30 dana od dana saznanja za razloge obnove ili od kad je stekla mogućnost upotrebe novih dokaza. Budući se očito radi o rješenju koje nije dostavljeno stranci, ali je odluka o visini donesena od strane tuženika prema podacima te je visina naknade plaće i bila poznata tužiteljici praktično počevši od prve isplate naknade plaće, to znači da je tužiteljica prilikom te prve isplate stekla saznanje o visini naknade plaće. Prema tome joj je od tada i počeo teći rok od tri godine za pokretanje postupka za obnovu postupka za utvrđivanje osnovice naknade plaće. Obzirom da je tužiteljica primila prvu naknadu plaće u rujnu 2016. objektivni rok za naknadu plaće joj je tekao do zaključno rujna 2019. Tužiteljica je zahtjev za reobračun odnosno obnovu postupka osnovice za obračun naknade plaće tek podnijela u listopadu 2021. To znači preko dvije godine nakon što joj je istekao rok iz čl. 123. st. 1. ZUP. Doduše ovdje se mora reći da se zahtjev za obnovu pa tako i za reobračun osnovice naknade plaće može tražiti i bez vremenskog ograničenja, ali iz razloga koji su propisani u čl. 123. st. 2. ZUP. Iz provedenih dokaza je sud utvrdio da u ovom slučaju ne postoje takvi razlozi jer tužiteljica temelji svoj zahtjev na nagodbi koju je potpisala sa svojim poslodavcem dana 23. travnja 2021. odnosno 8. listopada 2021., a koji dokument svakako ne predstavlja sudsku odluku. Prema tome i ovaj sud smatra da je tužiteljica svoj zahtjev za ponovni obračun osnovice podnijela izvan zakonom propisanog roka iz čl. 123. st. 1. ZUP pa je dakle njezin zahtjev od 5. listopada 2021. nepravovremen, a slijedom čega je isti i odbačen rješenjem tuženika br. KLASA: UP/I-502-06/21-01/81, URBROJ: 338-05-02-21-2, od 9. studenoga 2021. Uostalom navedeno je u cijelosti potvrđeno i presudom Upravnog suda u Zagrebu br. Usl-3724/2022-11 od 23. veljače 2024. te i presudom Visokog upravnog suda Republike Hrvatske br. Usž-1303/2024-2 od 30. listopada 2024.

10. Imajući nadalje prednje u vidu sud smatra također da tuženik nije počinio nikakvu diskriminaciju prema tužiteljici odnosno nije ju stavio u neravnopravan položaj sa osobama koje su koristile rodiljni ili roditeljski dopust tijekom 2021. i 2022., a kada

je u obračun za naknadu plaće uzeta u obzir i razlika koju im je poslodavac isplatio na ime manje isplaćene plaće tijekom 2016. i to prvenstveno iz razloga što propisi koji se odnose na prava iz obveznog zdravstvenog osiguranja te obračuna naknade plaće isključivo propisuju da se naknada plaće utvrđuje prema osnovici plaća koje su isplaćene u razdoblju od šest mjeseci prije nastupa okolnosti temeljem kojih korisniku pripada pravo na naknadu plaće. Dakle tužiteljici je obračunata osnovica za naknadu plaće prema plaćama koje su joj isplaćene u razdoblju od 6 mjeseci prije nastupa tih okolnosti dok joj ova razlika plaće za koju tužiteljica smatra da bi se trebala uračunati i priznati za osnovicu naknade plaće je isplaćena tek u listopadu odnosno studenom 2021. Radnicama koje su koristile rodiljni ili roditeljski dopust tijekom 2021. ili 2022. je ta razlika i isplaćena prije njihovog korištenja rodiljnog ili roditeljskog dopusta i to moguće i u referentnom razdoblju od 6 mjeseci prije nastupa okolnosti, ali tužiteljica nije dokazala da je doista takva razlika i uzeta u obzir za obračun naknade plaće tim radnicama. Stoga po mišljenju suda niti nema nejednakog postupanja u smislu odredbe iz čl. 1. i 2. ZSD pa dakle nema niti diskriminacije tužiteljice, a to tim više što i u tom slučaju postoji razlika o trenutku nastupa okolnosti za koje se isplaćuje naknada plaće.

11. Obzirom na prednje sud je dakle odbio u cijelosti tužbeni zahtjev tužiteljice kao neosnovan i presudio kao u izreci.

12. Posebno se dodaje da je sud prihvatio iskaz tužiteljice kao istinit međutim iz naprijed navedenih razloga koji se odnose prvenstveno na nepravovremenost taj iskaz nije od utjecaja za donošenje konačne odluke u ovom predmetu. Posebno se dodaje da se tužiteljica u tužbi poziva i na odredbe Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda međutim navedena Konvencija je potpuno bespredmetna u ovom predmetu. Isto tako vezano na dokaze koje sud posebno ne obrazlaže u ovoj odluci iste smatra irelevantnim za ishod ovog postupka.

13. Što se tiče odluke o trošku se napominje da je sud odredio da svaka stranka snosi svoje troškove ovog postupka budući tuženik koji je u cijelosti uspio u predmetu nije tražio naknadu troškova.

U Varaždinu 23. studenog 2026.

Sutkinja
Lidija Krašek

LIDIJA KRAŠEK

Elektronički potpisano: 23.11.2026T14:33:05 (UTC:2026-11-23T13:33:05Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: 51c90449-38e8-4f07-a432-455b14c5ff6b

Općinski sud u Varaždinu

Uputa o pravnom lijeku:
Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana primitka pismenog otpravka iste. Žalba se podnosi nadležnom Županijskom sudu, putem ovog suda, pismeno u tri primjerka.
Ukoliko je stranka bila uredno obavještena o ročištu za objavu presude, a istom ročištu nije pristupila tada će se dan objave presude na e-oglasnoj ploči smatrati kao dan primitka pismenog otpravka presude.
U slučaju da stranka nije bila uredno obavještena o ročištu za objavu tada će joj se pismeni otpravak presude dostaviti putem pošte te će se kao dan primitka uzeti dan kada joj je ista uručena od strane službenika pošte odnosno putem e-komunikacije.
U razdoblju od 1. – 15. kolovoza rokovi za žalbu ne teku.

Dostaviti:
1/ Andreja Bunić, Varaždin, Ulica hrvatskih branitelja 11 (za tužiteljicu)
2/ Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje, Podružnica Varaždin, Kolodvorska 20c

Broj zapisa: **9-30890-7da41**

Kontrolni broj: **06715-8caf8-a15b5**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.